

gázlót eltévesztvén, hullámaiba veszett; futás közben kétezerrel több leterített; magán a csatamezőn hajnal hasadtával *Serényi* a foglyok által 1744 törököt hagyott egy halomba összehordani, földdel borítani és körül sövényezni, nehogy a kutyák által kikapartassanak. — 30 lófark és zászló, 4 sugár ágyu, 482 paripa, 600 eleséggel és fegyver szerekkel terhelt szekér és 400 fogoly esett győzedelmi zsákmányul

A csatában: *Pethő György, Széchy Péter, Keczi Lónárd, Tarnóczy Lukács* 410 magyarra; *Rabicz Frigyes, Nimptsch János, Prachich Kristóf* 220 némettel hős halált haltak. A magyaroknak bevándorlások óta, ez volt legdicsőbb éjszakájuk, melyben 2559 ember, néhány írók nyomán 16,000-nél több vitéz ellenséget, tökéletesen megsemmisített.

A törökök a szikszói vesztes csatát oly fontosnak tarták, hogy a Budáról visszahívott *Sinán* pasa és pártja, a divánban nyíltan kimondotta, hogy csak néhány oly veszteség mint: A komáromi sáncznál, Kaczorlaknál és Szikszónál volt, kell ahhoz, hogy a magas porta fény Magyarországon elhalványuljon. *)

Az Ungh mellékéről.

Junius 28. 1865.

E czim alatt írom hozzád levelemet szerkesztő barátom, mert azt tapasztalom, hogy e czim alatti levelezés most divatba jött, a nagy politikai lapok hol a Tisza, hol a Duna mellékéről kapják tudósításait, szerény „Felvidékünk” pedig megérdemli, hogy a felvidék legnevezetesebb folyója mellékéről kapjon értesítést azon viselt és nem viselt dolgokról, melyek e vidéket nevezetessé teszik, — egy hely nem is képes most érdekes tárgyakkal szolgálni az olvasók kíváncsiságának, lévén mostan mindenféle tespedés és nyugtalan várakozás, — nincs jelenünk, csak multunk és jövőnk van, hogy tehát valami toll alá valót szerezzon az ember, kéntelen egy egész vidéket felkarolni s letarolni, mert igazán egyebet silány tarlónál alig tudunk aratni.

A folyók mellékét választjuk tehát levelünk kiindulási pontjául, mert a folyó az, mely mindig haladva, minket is haladásra int; — a folyó az, mely mint az idő, néha halk suhogással, alig csergedezve, néha magas habokkal, rombolva halad, gátokat szakít s megsemmisít, ront és épít, egyik helyen irt, másutt hantokat rak, a termő földet rideg kavicsokkal s a terméketlen tereteket termz iszappal lepi be, sokszor százados termő tölgycet dönt s eltemet, míg az üres és hitvány bodzafát felszínén diadallal hordja; — mint mondom, az idő, úgy a folyó is egy irányban ugyan, de nem egyenest halad, ka-

*) Istvánffy Lib. XXVI. Seniorum Fratemitatis XXIV. Reg. Parochorum Synops. Rer. Scepus. Saecul. XVI. ap. Wagner. Leibitzer chron. ap. Wagner ibid. Rudolphi Epistolae. Kraynik. Abauji Analecták. Fessler 7. B.

nyarulatokat tesz, szigeteket formál, hogy kevesebb fáradsággal haladjon, de ha szükség a sziklát is átfurja kitartó örökös hatása által, ha akár a természet, akár mester kezek gátot vetnek végzetes haladásának; — ilyen a mi Ungh folyamunk is, mely még azért is nevezetes, mert a mellette épült várral nem csak Unghvár városának, hanem az egész hazának is — a hajdani Pannoniának — őseink bejövetele által az akkori latin és german uralkodó népek nyelvén *Ungaria* — az új meglepedett nemzetnek pedig *Ungari, die Ungarn* nevet adott, — az Ungh folyóban tehát mint a Jordánban a keresztény világ, hazánk és nemzetünk europai új kereszt nevet kapott, a Scitta régi pogány név, mint első királyunk Vajk pogány neve elmaradt, a könyvekbe veszett, — a romboló ár, új s állandó medret talált s a rettenő név helyébe üdítő s termékenyítő hatásában szelidebb nevet is kapott, — és valóban nemzetünk története igen hasonlít Ungh folyamunk szeszélyes, néha kiáradó, néha csendes — s medrét igen szőrető, néha hitvány cserjéket romboló, de mindig termékenyítő folyásához. — Ezen történeti körülmények indítottak engem arra, hogy minden folyóinknál nevezetesebb Ungh folyamunk neve, és emléke legalább a „Felvidék” lapjain megörökítve s annak vidéke e lap hasábjain állandóan képviselve legyen.

Ha vidékünk s folyóik jelenlegi küljéről a nép belső életére hasonlítást teszünk, úgy az zavaros mint a sok esővel s mazzattal terhelt folyónk — szegény mint maga a vidék talaja, mely még jelenleg csak a remény zöldjét viseli magán, s ki sem biztos abban, hogy fog-e, és mit aratni? megéri-e ily hideg időben az annyira áptól és nyugtalanul lesett magva a még mindfg zöldelő plántának, a sziv reményeinek, — nem sujtja-e le a most annyira s naponkint romboló villám a századoktól áptól s megóvott ezredéves „ánkat, mely alatt bizton kipihentük eddig napi fáradalmainkat, hős árnyékában megóvattunk a nap égető hevétől, s patriarchalis seregletben egy tából ettük meg az Isten áldását, a megelégedés kenyerét, s a jókedv paprikásán is izes levest, midőn még a legöregebb családtag vezényszavára a kisebb-nagyobb családtagok ütenyszerűleg kanalazták közös tából közös ételtük s közös imádsággal mondának áldást a vett jökért, — most mindez a jövőben, a remény-ségben van, — a mai nemzedéket elkapta az uralkodási düh, alig születik, már rongyiban is tekintetes címet igényel, s addig nem is nyugszik, míg legalább méltóságos fokig nem viszi, a czimmet jön-e tekintély? vagyis titulusnak van-e vitulusa? az mellékes dolog; felvidékünk népe között a felszabadítás ideje óta különösen dívik azon törvénytiltotta szokás, hogy az 1/4 telket is két vagy három testvér megosztja s kipántlikazza, mindenik a maga pántlikáján kunyhót csinál, csak hogy ő *gazdák*-nak mondhasa magát, midőn aztán jön az inséges év, a *gazdák* családostól kihálnak éhen, s a korcsmáros zsidónak hagyják a telket; — így történt az szemem láttára 1855-dik évben, de azért a példa nem hat, még folyvást ily secessionalis politikát, s már nagyban s magasabb irányban üznek, a multat már elfeledték, mint azt is, hogy némétül parancsolták be az adót, akkor, midőn a nyelvünket nem értők készségesen elősmerték, hogy magyar, tót vagy orosznyelvűek vagyunk.

No de elég elmélkedésül ennyi, a többi majd később. *) Isten veled. HOLDASI.

*) Elvárjuk.

Szerk.

Újdonságok.

—y.— *A kassai kir. jogakademia hallgatóságát se-gélyző egyesület* javára f. hó 1-én tartott műkedvelői hangverseny igen kellemes estét szerzett a közönségnek, s habár műkedvelők irányában a kritika rendesen elnémul, ez uttal mégis oly kedvező helyzetben vagyunk, hogy az igazság kimondására félni okunk azért sem lehet, mert a közreműködők szép tehetségéről csak is elismerőleg szólhatunk. A hangverseny részletei: Nyitány Erkel Ferencz „Hunyady László” nagy dalművéből, előadva *Wansek Otto* jeles karmester vezetésével a cs. kir. 41-ik sorsz. zenekara által. — minden egyes részleteiben összességül. Zajos taps s a karmester kihívása elégedő bizonyosságot ad arról, hogy a közönség megelégedése teljes volt. Ezt követé: *Wolny Alexandra* k. a. éneke (A vándor Fesca Sándortól) zongora kísérettel. A tiszt. k. a. erőteljes csengő hangja s kedves külseje meglepő hatást gyakorolt a közönségre. — Kettős dal. Császár Ferencz „Kunok” czimű dalművéből nagy hatással s a tetszés jeleinek nyilvánítása által többször félbeszakítva, éneklék: *Erdélyi Vilma* k. a. és W. H. ur. Ez volt egyik legszebb része a hangversenynek. *Erdélyi V. k. a.* — ki közkívánatra egy szép magán magyar dalt is énekelt — oly kellemes, vonzó, lágy hanggal bir, mely már most is élvezetes, s ha gyakorlat által czélszerűen lesz kiművelve — valódi gyönyörrel fogja elárasztani azon kört és közönséget, mely hallhatni szerencsés leend. *Hermann Aurelia* k. a. zongorajátéka (Mendelssohn Bartholdy „G-mol! concertje”) hasonlóan szép sikert aratott, s bók nélkül mondhatjuk, hogy a t. k. a. ujjaiában bűvérővel bir. Kettős dal Mendelssohn Bartholdytól zongora kísérettel, éneklék: *Wolny Alexandra* és *Stefánia* urhölgyek. Igen szépen és hatásos sikerrel. A t. k. asszonyok szabályszerű éneke nemcsak kiváló tehetségre, de egyszersmind jártasságra is mutat. *A Kápolna* férfi négyes Kreuzertől, előadva a jogakademia derék dalárdája által, mely hogy köztetszésben részesült, mondanunk sem kell. A közönség ismételtetni szeretne volna, de be kellett érnie azzal, hogy az ügyes karmester *Aranyossy László* a szokásos főhajtással megköszönte a kitüntetést. — Változások magyar nép dalok fölött Huber Károlytól, zongora kísérettel éneklék *Wolny Stefánia* k. a. — a ki — nem csak a halló — de a néző műszereknek is élvezetet nyújtott igen csinos hangja s kecseltjes arczjátéka által. Végül: Ötös dal Bellini „Alvajáró” dalművéből zenekar kísérettel éneklék: *Erdélyi Vilma, Gerhardt Emma* és *Rösler Mária* urhölgyek s *Kozora Endre* és *Antal Albert* urak tökéletes sikerrel s kedvező hatással. — *Gerhardt Emma* és *Rösler Mária* kisasszonyokat is igen szeretnénk volna magán énekben hallani. — *Huska Antal* zenetanár és *Aranyossy László* ügyességök a zongora kíséretnél szinte fellünő volt. A hangversenyt táncmulatság követé, mely ép oly kedélyes volt, mint élvezetes, az est. — Ohajtandó, hogy a tehetségű s. közreműködők gyakrabban is részletetnék a közönséget ily nemes és gyönyörködtető szórakozásban.

TÁRCSA.

Kétszerte édesebb...

Megszánt végre az a kis lány,
Az a barna kis leány, —
Megengedte, hogy csak egyszer,
Csak egyszer megcsókolnám.

Megcsókoltam egyszer... kétszer...
Dehogyan kétszer; ezerszer!...
Forró, hosszú volt a csókom —
Meg is bántam az egyszer.

Én csókoltam, ő is csókol —
Nem gondoltunk egyébre.
Nem gondoltuk, hogy a mama
Csókjainkra felébred.

Hanem biz az fölébredett,
És ezt ma is fájlalom;
De hogy is ne? ütlegeit
Itt hordom a hátamon...

Keserű volt biz az ütleg,
S támadt tőle nem egy seb...
No, de ebb' a fájdalomba'
Csókod annál édesebb...

Dobó László.

Riadó Fábíusz házassága.

K o p o t t g e n r e - k é p, u j r a m á z o l v a.

Írta: MAJOR BÉLA.

(Folytatás)

Riadó Fábíusz ur váltig biztatta Tercsi kisasszonyt, hogy valamely jótékony hangversenyben vegyen részt. Ott lehetne aztán igazán kidicsérni! Ha már zongorázni és énekelni nem tud szavaljon valamit, mindegy, akár-hogy! „A közreműködők közül különösen ki kell emelnem *Agárdi Teréz kisasszonyt* (háromszor alá huzva) ki helyesen választott szavatatát meglepő művészettel, meleg érzéssel és elragadó bájjal adta elő. Őt illeti a legnagyobb elismerés, s a nagyszámu közönség egyetemes véleményét vélem tolmácsolni, midőn — stb. Szerencsére Tercsi kisasszony soha sem állt rá, s így az egész dicsériad a fiókban maradt (mert van jogunk hinni, hogy már meg volt írva.)

Általában Tercsi kisasszony nem sokat adott Riadó Fábíusz magasztalásaira. Sőt bosszankodni látszott miattuk. Egyébiránt t. Agárdi Filótás ur és kedves felesége sem mutattak fölöttük örömet soha; de a vasárnapi ebédek folytak tovább, Riadó Fábíusz nem igyekezett magasztalásainak hatását kutatni, meg volt nyugodva és irt tovább, és mindig, az illető, zöld vagy skarlát színű boríték olvasói mind jobban megbarátkoztak t. Agárdi Filótás urral és uri családjával; szinte megszokták már, hogy találkozzanak vele a zöld vagy skarlát színű borítékon, mint valami rendes munkatárs nevével.

Ott vagyunk, ahol kezdtük. Tehát folytassuk!

Riadó Fábíusz tehát igen jól érezte magát a terített fehér asztalnál az illető élénk légkörben. Volt azonban egy más valaki is, aki szintén jól érezte magát ott. Ez valami Málnay Ákos nevű fiatal ember volt.

Hopp! megint előzmények.

A „feleségem” nem volt Tercsi kisasszonynak édes anyja. Második felesége volt t. Agárdi Filótás urnak, alig néhány évvel idősebb mint Tercsi kisasszony, fiatal, szép és élénk. Szegény szülők gyermeke volt, úgy ment Agárdi urhoz, hálából és tiszteletből, ártatlanul és bizva magában, hogy egész életén át hű hitvese fog lenni a férfinak, kit némely igazán tiszteletre-méltó tulajdonáért becsülni tudott, de nem szeretett soha. Szintén hosszú történet volna, elmondani mindazon pházist, melyen a szegény fiatal leány benső világa átment, míg magát szüleinek kedvéért, kik Agárdi urnak lekötözöttjeivoltak, ez áldozatra rá tudta szánni. Talán nem is volt az áldozat előtte; talán a kényelem és jólét reménye is csábította e lépésre, talán nélkülözések közt nőtt fel, s talán apjától sokszor csüggesztőleg hallá mondatni, hogy mily nehéz az élet; elég az hozzá, az eredmény meg volt, mint Riadó Fábíusz poétaságánál és vidéki levelezőségénél. Nelli kisasszony Agárdiné teinsasszony lett (Riadó Fábíusz, Málnay Ákos és sok mások előtt „nagysád”) meglege-dettnek látszott, Tercsi kisasszonynyal jó barátságra lépett, s minden rendben volt.

Talán magától is megjött volna a kiábrándulás, talán nem sokára belátta volna a fiatal asszony, hogy szüleinek és saját magának kényelme és jóléte drágán van

* A kassa-oderburgi vasúti bizottmány a bir. tanácsban f. h. 1 folytatta tárgyalásait. A határozatok, melyeket hozott, csaknem ugyanazok mint az erdélyi vasutakat. Azon indítvány, hogy a vaspálya kényszerítessék belsőre. A személyszállításra nézve a tarifa szokott módon állapított meg. Kőszén, ércz, vas és építő kőekre másként 1 1/2 kr. állapított meg árszabály gyanánt 10 mértföldnél rövidebb utra; 30 mértföldnél hosszabb utra mértföldenkint 1 kr. és kőszén 1/10 kr. B. H.

* A kassai polgári tövildében f. hó 2-án legjobb lövést tettek: Hauser Antal, Reisinger Ruppert, Rio József.

* A szobránczi fődében Balázs Kálmán kitűnő zenei tanácsulat f. hó 9-én zene-estélyt rendez, melyet táncz-igalom fog követni. Ezen — sokat ígérő estélyen — az unghvári és szomszéd vidékbeli hölgyek közül számosan fognak megjelenni; a tánczra kész fiatalság pedig már is részen áll.

— A szobránczi fődét érdeklő következő sorokat vettük Zemplénből: Kedves Ferim! Bocsás meg, hogy soraimmal igénybe veszem lapodat, — de az igazság érdekében minden felhívás és buzdítás vagy mellék érdek nélkül kötelelsemnek tartom felszólalni. A szobránczi fődéből haza jövén, megütközve tapasztalom, hogy ezen csodahatású gyógyfördönknék a vidéken oly veszett hírért költötték, miszerint elhatározta magát mindenki, a ki oda készült — nem menni, — elhírelték, hogy a ki 3 pohár vizet megiszik, a negyedikét fizetni kell, — hogy a fődörvos a mikor tetszik reá nyithat a fődökádában levő vendégre, hogy a fődörvosnak szeszélyétől függ a vendégek kényelme stb., mindezekre nézve az igazság érdekében kötelelsemnek tartom a nyilvánosság elé hozni, hogy ezek merő ráfogásai a rossz akaratnak, — a fördőben, hol beteg nóm mellett több napot tölték, a legnagyobb rend van, — a vendég meg van pontos kiszolgálva, a legjobb zene, jó, egészséges és mérsékelt árú étkek azok, a mik e fördőt ajánlják. *)

* Unghvárott héber polgártársaink nagy haladást tanusítanak a művelődés terén az által, hogy legközelebb egy újság lapot fognak ott kiadni.

Vegyes hírek.

— Jefferson Davis hir szerint megörlt.
 * Reményi és Ruzicska. A „Politik“-ban olvassuk, hogy Reményi Párisból visszatérteben Crudimban hangversenyt rendezett. Ez alkalommal megérté, hogy az ősz Ruzicska zeneszerző és művész betegesen fekszik, és sajnálkozását fejezé ki azon, hogy Reményi játékát nem

*) Hasonló dicséreteket már több felől hallottunk; s magunk is meggyőződünk azok valóságáról.
 Szerk.

hallhatja. Művésznök megtudkozá az öreg pályatárs szállását, s hegedujét magához véve, egy óra hosszáig játsza az ősz zenész előtt kedves magyar dalainkat. Az öreg Ruzicska alig talált szavakat, hogy kifejezze elragadtatását a szép játékon, s halálját művész hazánkba nagylelkűségéért, hogy őt betegágyában felkeresé.

— Az Eszterházy sorsjegyek ügyében a „Neue Fr. Presse“ következő felvilágosítást közöl: Sina S. G. bécsi és Rothschild frankfurti bankháza az általuk hg. Eszterházy Pállal kötött kölcsönt annak földbirtokára betábláztatták. Financziális körökben azt hiszik, hogy a pillanatnyi megakadás le fog győzteni, s hogy oly rendezés fog sikerülni, mely a sorsjegyek tulajdonosait veszteségeiktől megörzi. A sequestratiót egyszersmind a hitelezők érdekében tett rendszabálynak tartják. Legfelsőbb parancsra egy külön bizottmány fog az ügygel foglalkozni, melyhez Wrbona gróf, Hopfen és mások tartoznak. — Legközelebb arról van szó, hogy a hollandi bankkal kötött Eszterházy-féle finantz-operatio visszavonassék és oly kölcsön vétessék fel, melynek segítségével az adóssági állás egészen rendeztetik, a mit lehetségesnek tartanak, miután a hercegi földbirtok értéke az adóssági terhet tetemesen felülmulja. Mindazonáltal igen kívánatos volna, hogy a hitelezők az ügy állásáról hivatalosan tudósítást kapjanak. Ha a börzén azon hir velt elterjedve, hogy a hitelintézet nagy összeggel van érdekelve ez ügyben, ez annyiban igaz, hogy a hitelintézetnek 300,000 frt. értékű váltói voltak a hercegtől, de azokat egy igen jómódu magyar mágnás már beváltotta.

— Az Eszterházi javak gondnoka tudatja a bécsi hivatalos lapban, hogy ismét folytatni fogják a törvényes rendbeni fizetéseket, melyeket csak a jövő kezelés és a sequestrum megkezdése miatt függesztettek fel egy időre.

* Hatalmas serívó. Egy müncheni serífőz fogadott egy bécsi borkereskedővel, hogy egy ültében megiszik egy akó bajor sört. A fogadás megtörtént a serífőz részéről 150 frtig, a borkereskedő részéről pedig 10 akó magyar borig. A serívás eme óriás munkáját ebéd után egy óraker kezdte meg a müncheni s estig elfogyasztotta szép csöndesen, a nélkül, hogy valami baja lett volna; ezután egész nyugodtan ment a közelebbi kávéházba s egy „feketét“ rendelt. — A kitűnő ember neve Scharinger Ferencz.

Irodalom.

— Megjelent és beküldetett az „Uj korszak“ című tudományos heti lap 1-ső számu gazdag, változatos s igen érdekes tartalommal, diszes kiállításban. A lap tulajdonosa Schwarcz Gyula, fel. szerkesztője gr. Lázár Kálmán. Előfizetési ár egy évre 12 frt., félévre 6 frt., negyedévre 3 frt.

— A „Magyar Közgazda“ című biztosítási s közgazdászati heti lap, melyet Rózságyi Antal igen ügyesen szerkesztett — előfizetők hiányában megszűnt.

Egyveleg.

(Rsz.) — (A tenger mélysége.) Ross Jakab híres tengerész kapitány, a délsark felé tett útjában, több helyen tön kísérletet, megtudandó a tenger mélységét.

Nyugati irányban, 900 angol mértföldnyi távolra Sz. Ilona szigetétől, a tenger 5000 öl, vagy 30,000 angol láb, vagyis 5 1/2 angol mérföld (1 1/2 német mérföld) mély volt. Az e működésnél használt mérón sulya 450 font vala. A déli szélesség 30° 5' — s a nyugati hosszúság 9° (foka) alatt — körülbelül 300 angol mérföldnyire a Jóreménység fokától — azt találta, hogy 2226 láb a tenger mélysége. — Denham kapitány azt mondja, hogy az Atlanti ocean, a Rio de Janeiro és a Jóremény foka közt, 7706 öl, vagy 1,236 láb (1 1/2 német mérföld) mély. A világ legnagyobb hegyének magassága sem mérközhetik tehát a tenger ezen mélységével. Ewerest az eddigelő ismert hegyek legmagasabbika; de magassága csak 29,000 láb — s így csak is kevéssel haladja meg a tenger mélységének felét. (V. U.)

— A hetes szám Johnson elnök életében. Különös jelenség Johnson életében a 7-es szám gyakori ismétlése. Neve 7 betűből áll, 14 éves korában lett szabóinas. kétszer hét; ezen iparág mellett maradt 7 évig. Midőn abbahagyta, 21 éves volt, 3-szor 7, 1828-ban négyszer hét, Gresmeville város aldermanja — és 1835-ben ötször hét, Tennessee törvényhozásának tagja lett, ekkor 32 éves volt, 1849-ben, hatszor hét, a congressusba és 1857-ben 49 éves korában, hétszer hét az Egyesült államok szenátusába választották meg. 1862 márczius 7-én Tennessee kormányzójá vá nevezetelt ki, és 1864-ben 56 éves korában, nyolcezszor hét, alelnökké választott meg.

Szerkesztői posta.

- M. B.-nak. Magán levelet írunk.
- T. M. urnak Lőcse. Szives ajánlatát köszönettel fogadjuk.
- M. J. urnak helyben. Sajnáljuk, de kívánságát ez évnegyedben nem teljesíthetjük.
- P. Andornak. Nevét kérjük.
- G. B.-nek Bacska. A lapot egy félévre megrendeltük, előfizetési díja 4 frt. — Fogadd üdvözetemet.
- Sz. L.-nek Unghvárra. A lap megy. Multkori tudósítása elkéselt, mindig pénteken délig kérjük feladni.
- O. E. urnak N. Mihály. Bocsásson meg — de lehetetlen.
- Sajóparti Gyula költeményeiben van egy pár költői gondolat, de technikája általában gyenge; ajánljuk, ne lépjen, még a nyilvánosság elé.
- B. L.-nak ugyan ezt mondhatjuk.
- Kassa városa leírása szépen, de nem elég körlményesen van leírva, s így nem közölhető. Irójának tehetsége kétségbevonhatlan.
- V. G. „Tavaszzsal“ című költeménye még nem való nyilvánosság elé, egy kis gyakorlat és tanulmány után mindenesetre jobban fog irni.
- P. G. küldeményét vettük, de még nem olvastak. A többi kéziratokról már alkalommal.
- P. M.-nak Unghvár. A 12 frtot megkaptam. Tornallyára küldöm a lapot.

megvásárolva szive ürességével, melyet mindaz, ami körülle volt, férje gyengédsége, Tercsi kisasszony szereltele s egész környezetének tisztelete nem tudott betöltteni (legkevésbé a szerencsétlen Riadó Fábíusz ömlengő magasztalásai) és nem ismert érzelmek feláldozásának árán, melyeket szívéből örökre kizárni esküdött; talán magától is kárpótlásra vágyott volna, örömtelenn elmuló fiatalságáért s azon önmegtágadásért, melylyel egész életét vélt kötelelsemének teljesítésére szentelte, s lehet, hogy a kárpótlás, melyre a vágy irányult, bűnös lett volna. De hogy Málnay Ákos ismeretsége a kiábrándulást nagyban sietteté, s hogy a kárpótlás vágya, mely a fiatal asszony elégtelenn szívében első megjelentekor föleledt, igazán bűnös volt, az bizonyos.

Egy idő óta Tercsi kisasszony megmagyarázhatlan hidegséget vélt tapasztalni maga iránt mostoha anyja részéről; egypárszor meglepte kis szobácskájában, melybe most gyakrabban vonult vissza, mint máskor, hogy kendőjével szeméit törülgette, s kérdésére, hogy mi baja? látható zavarral felelte, hogy: semmi!

Tercsi kisasszony magába vonult és szűnetlen gondolkozónak látszott. Az „élénk légkör“ aprankint észrevétlenül csendes, szomorgó légkör kezdett lenni. Agárdi ur eleget szörtölődött miatta: „mintha mindketlőknek az orrotok vére folyna!“ A vasárnapi ebédeken kívül, melyeken Riadó Fábíusz ur bohóskodásai (melyekért elismerés illeti a derék férfit) egy kis életet varázsoltak a „légkör“-be, olyan hangtalan lett a ház, mintha nem csak némely orrok vére folyna, hanem beteg is volna valaki benne.

Volt benne egy beteg, egy nehéz beteg, a fiatal asszony beteg szive.

Riadó Fábíusz már régen szintén vett észre valamit. Nem hiába volt vidéki levelező és különösen poéta, hogy az ilyen dolgokban ügyes ne lett volna. De — ezt is elismeréssel kell mondanunk, becsületes lelke visszatartatá még a gondolatot is. Tisztelte, igazán tisztelte „Nelli nagysámat“, a komolylyá vált fiatal nőt, és képtelennek hitte őt minden tényre, melyből hóféher ruhájára szenny kerülne. Málnayt is becsületes embernek tartotta, és hitte, hogy ha valami olyas gondolat fordul meg agyában, vagy érzés szívében, mely nem méltó a családdhoz, melynek szivesen látott vendége, önkényt számúzi magát, valamint akkor is, ha észreveszi, hogy olyas vonzódás tárgya, mely egy nyugalmas család boldogságát dálná fel.

Ő maga részéről így érzett, s ez valóban szép érzés a mai romlott korban, kivált egy poéta és vidéki levelező részéről. Becsületes ember volt, s az olyan dolgot, melynek gondolatát most folytonos küzdelemmel üzte el magától, a legnagyobb becsütelenségnek tartotta, melyre „nem volt szó szótárában“ (a mint ő maga mondá, egy ismert írónk választékos kifejezése után.) — A szigorú becsütelenség elvein kívül volt még egy körülmény, mely Riadó Fábíusz urat visszariasztotta volna az alkalom felhasználásától, ha az neki kínálkozott volna is. E körülmény az volt — csak valljuk be őszintén, — hogy a jó fiu halálosan szerelmes volt Tercsi kisasszonyba. — No ebben nincs semmi rossz, mert hiszen Hörcsök János ur (e nevéen sokkal hazasulandóbb ember, mint a mási-

kon, mely dicsőségen kívül semmit sem jövedelmezett) bátran léphetett fel Tercsi kisasszony irányában s remélhette, hogy ha előléptetése megtörténik, a kezét, melyről (csakis arról) oly sokat ábrándozott, magáénak mondhatja. Hörcsök János urnak komoly szándékai lehettek.

De szive szent gerjedelmét is behálózta poétai és vidéki levelezői rajongása. Egy (az igaz, hogy igen rossz, de) lángoló vers jelent meg az illető zöld vagy skarlátszínű lap belsejében (kár hogy csak második versnek) „A—i T.-nek“ czimvel, melyben Riadó Fábíusz elmondja forró érzelmét; vonzalmát a rózsza, csillag, galamb és mindenféle szépnek tartott tárgy iránt, de határozottan kijelenti, hogy mind e tárgyaknál becsesebb előtte azon leánynak egy pillantása, a kihez azon vers intézve van. A zöld vagy skarlátszínű boritekon pedig az epithetonok, melyekkel Agárdi Teréz kisasszony neve kísérve volt, mind sürűbbek és magasztalóbbak lettek.

Tercsi kisasszony (szerencsére legelőszörre olvasva a lapot) úgy eldugta azt a verset, hogy övéin kívül emberi szem a háznál nem látta, és ünnepélyesen megtámadta Riadó Fábíuszt, hogy őt olyan bolond versekkel többé meg ne sértse. De ezt oly bájos mosolylyal mondta, hogy Fábíusz boldogan távozott; a pirongatás Riadónak szólott, nem Hörcsök János urnak, aki — úgy látszott — a Riadó veresége után sem részesült kegyvesztésben.

(Folyt. köv.)

GAZDASÁG és ÜZLET.

Kassai piac, július 5-én 1865.

A tárgy megnevezése	1. oszt.		2. oszt.	
	frt	kr.	frt	kr.
Buza koblónkint	5 60	5 10		
Kétszeres "	4 60	—		
Rozs "	3 70	3 40		
Tengeri "	3 80	3 60		
Ar, a "	2 60	2 20		
Zab "	2 —	1 80		
Kása "	8 —	7 20		
Borsó . . .	8 60	8 30		
Lencse . . .	8 20	8 —		
Bab . . .	8 20	7 60		
Örlött dara	11 60	11 —		
Tatárka . . .	6 80	6 50		
Burgonya . . .	2 30	2 —		
Aszuszilva . . .	10 60	10 —		
Szesz itczénkint	— 17 1/2	— 18		
Marhahus fontonkint	— 15	—		
Bornyuhus "	— 16	— 14		
Sertéshus "	— 20	— 18		
Vaj itczénkint	— 40	— 36		
Zsir "	— 40	— 38		
Szalonna fontonkint	— 40	— 36		

Kassa, július 5. Az idő kissé meglágyult s így remélhető, hogy nyarunk is lesz már. Mai hetivásárunk igen nagy, s az életnemü kelendőségnek örvend. Piaczi árak a rendes kimutatásban fennebb.

Adler L. váltóüzlet-tudósítása f. év július 1-én.

E hónap lefolyt fele a legnagyobb forgalmat és a legtöbb értékpapirban magasabb árkeletet mutat fel.

A legnagyobb üzlet ismét a pest-losonczy vasút részvényeiben volt, melyek tetemes hányattatások közt a f. évi július 1-én lejáró 5 o. é. frt. szelvény kifizetése előestéjén, a már régóta nem tapasztalt legalacsonyabb árkeleten árultak. E részvények, ismét 97 frt. árkeletig emelkedvén, néhány napig a 94—95 frt. árfolyamot tartották meg, mindazáltal rövid idő múlva ismét 87 frtra süllyedtek alá, a mi, leszámítván a ma lejáró szelvényt, részvényenkint 82 frtot képvisel. E jelenség oka, bármennyire indokolatlan legyen is az, ismét bécsi üzerek túlzott összevásárlásában keresendő, kiknek a letétemények felmondattak. A Bécsből a pesti piacra leszármazott részvények itt mindenkor bármily árkeleten kész vevőket találnak, a miben a magánosok tetemes részt vesznek. Ha a bécsi üzérkedés ismét szabadban fog mozogni, akkor az ezen olyannyira csökkent értékpapirnak emelkedése elmaradhatlan. Az igazgatóság részéről mit sem mulasztanak el, miszerint a pest-hatvani vasútvonal mielőbb megnyitassák.

A többi értékpapir mind magasb árkelettel bír, névszerint a „Pannonia“ viszontbiztosító-társaság részvényei, melyek 30 frttal emelkedtek, részint az igen fényesnek hirdetett évnegyedi kimutatás reményében, részint azért, mert a társaság nagyszabású épületet tőn sajátjává, mi által az alapítóknek tetemesen nagyobb kamatoztatása éretett el.

Az első magyar biztosítótársaság részvényeinek árkelete is tetemesen emelkedett, és e részvények folytonosan kerestetnek, a nélkül, hogy azok tulajdonosai az eladásra nagy hajlandóságot mutatnának.

A pesti biztosító-társaság részvényei is kerestettek és magasb áron keltek.

A malmi részvényeket illetőleg a hangulat igen nyomott volt.

Bécsi börze július 4-ről.

5% Metallique	69.70
Nemzeti kölcsön	75. —
Bankrészvény	798 —
Hitelintézet részvény	178.10
Londoni	107.75
Ezüst	110.25
Arany	5.24

Hivatalos értesítő.

Hirdetmény.

Zemplénmegyei Sáros- nagy és kis Patak városok tulajdonához tartozó, eddig 22 helyen gyakorlott, s egyenként külön bérelt korcsmáltatás. állásos vendéglő. továbbá mézszárszék — azokhoz szükséges legelővel, marhahus, sertéshus és szalonna, só, ser és élesztőárulás, halászat, vadászat, halastói malom, a híres malomkőbánya, cserép- és téglagyár, együttvéve összesen is bérbeadtnak a vállalkozók kívánságához képest; a korcsmák és egyebek új hasznosbérére kezdetnek 1866-dik esztendő január 1-ső, a malomkőbányáé 1866 február 7-dik napjától, s tart a hasznosbér 6 esztendeig, vagy egyezés szerint többre is kiterjeszhetik.

A kik tehát ezekre együtt vállalkozni akarnak, itt a helyszínen tapasztalást és felvilágosításokat szerezvén, írásbeli ajánlataikat lepecsételve folyó 1865-dik esztendő augusztus 1-ső napjáig, a két városi közbirtokosság elnökénél adják be. A mikor és a következő napokon is, ha összesre vállalkozó nem jelentkezik, és el nem fogadhatatik, a nyilvános árverés nagy Patak városánál összesen és egyenként is meg fog tartatni, s arra a vállalkozni akarók ezennel meghivatnak, oly figyelmeztetéssel, hogy bánatpénzül az évi hasznosbér nyolczadrésze ezüstben kívántatik, — s a bérlet évnegyedenkint előre szinte ezüstben vagy árfolyam szerint fizetendő. 2(1)3

Kelt S.-Patakon 1865 június 22.

Fogarassy György,
Sáros- nagy és kis Patak testvérvárosok közbirtokossági elnöke.

Hirdetmény.

Kassa sz. kir. városa tanácsa részéről ezennel közhírré tétetik, miszerint a helybeli katonai nagy laktanyában még e nyár folytán 146 darab téli ablak fogván szükségeltetni ezen munkálatra a f. é. július hó 8-án a város udvarháza teremében reggeli 9 órakor nyilvános árlejtés fog tartatni.

Miről az illető vállalkozók u. m. asztalos, lakatos, üveges és kőműves azzal értesítetnek, hogy az árlejtési föltételek a szokásos hivatalos órákban a város kiadóhivatalában megtekinthetők.

Kelt Kassán az 1865 évi július hó 1-én tartott gazdasági bizottmányi ülésből. 3

782 i. u. sz.

Hirdetmény.

A homonnai járás főszolgabírósa részéről közhírré tétetik, mikint Berkovics Salamon homonnai lakosnak mint a gróf Csáky-féle királyi kisebb haszonvételek fő bérlőjének mai napon beadott kérvénye folytán, az ezen regálékhoz tartozó ugynevezett „Vizentuli homonnai malom“ az 1865-ik évi július hó 15-ig napjától — 1869-ik évi május hó 1-ső napjáig számított időre bírói árverés útján bérbe fogván adatni, — ennek foganatosítására határnapul a folyó 1865-ik évi július hó 14-ik napja d. e. 9 órája a hely színeire kitűzetik.

Mely árvereléshez a kibérteni szándékozók azon kijelentéssel hivatnak meg; hogy az eddigi 1550 frtot tevő évi bérelti összeg fog kikiáltásiárképen vétetni, s a ki árverelni akar, annak ezen kikiáltási ár tíz száztoliját kellend az árverelés kezdetén a bíróság kezeihez bánat-pénzül letenni, s végre hogy az e részbeni kibérletési feltételeket vagy a bíróságnál vagy Major István felperesi ügyvéd úrnál a fennebb kitett határnapig is megtekinthetik.

Kelt Homonnán 1865-ik évi július hó 1-ső napján.
Zemplén homonnai járasa főszolgabírája.

Magán hirdetések.

Egy p-linkafűző

s e r f ő z ő

ki az első szakban jó eredménnyel működik, az utóbbiban az anyagok feldolgozásában jártas, állomást kíván nyerni. — Bővebben a „Kassa-eperjesi értesítő“ kiadó-hivatalában. 6

Az első duna-gőzhajózási társaság Tokajon felül járó gőzöse

1865 július 10-étől

hetenkint kétszer fog járnai.

Indul:

Tokajból Csapra minden hétfőn és csütörtökön / reggel 8 óra tájban, a pesti vaspálya-vonaton megérkezte után.

„ Naményba minden csütörtökön /

Naményból Tokajba, szombaton virradóra 4(1)3

Csapról „ kedden és szombaton reggel 7 órakor.

Werfer Károly könyvnyomdája Kassán

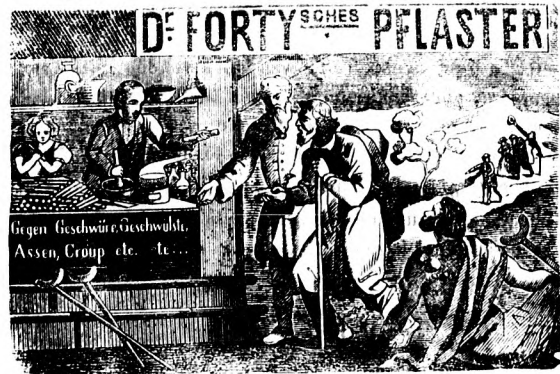
Gazdatiszti bármely rendű állomásra ajánlkozik egy a német és tót nyelvben jártas gazdasági pályát végzett egyén. Bővebben a „Kassa-Eperjesi értesítő“ szerkesztőségénél. 8(1)2

Befőző-üvegek

a legolcsóbb gyári áron kaphatók az új üvegraktárban 7

Pausz Tódornál.

Leggyorsabb, legkönnyebb és gyökeres gyógyítása a nyakgyuladásnak, légső-hurut, croup (bőr-kés barnaság), Angina, mindennemű megsértések, harapás, szurás, vágás vagy égés által támadható sebeknek, konok fekélynek, contusiók, tartós daganatoknak gonoszrinnyák, karbunkulus (pokolvar) megkeményedések, s minden mirigy betegségnek, fájós fekélyzet, vagy már genyes női mellnek, fagydgaganatnak, továbbá skrofulustól, ujjféreg és körömfolyástól, rheuma, rohdadt hus, tagszivars, és csontutól a rég óta nevezetes

Forty Dr.-féle általános septapaszának

használatá által magának mindenki szerezhethet, melynek rendkívüli gyógyereje, valamint elválasztó, érlelő hatása által fájdalmat csillapító tulajdonságával egyesülten, még elavult bajoknál is bámulatos gerjesztő eredmények szoktak czéloztatni.

Figyelmeztetésül.

A valódi septapasznak hasonló termékektől való megkülönböztetése végett, minden csomag a Forty László névvel — a tapaszt beburkoló sztanion és papiron dombornyomathat — el van látva.

A bepecsételt csomagok ára : 25 kr., 50 kr., 75 kr., 1 frt és 1 frt 50 kr.

Fő-szétküldetési lelkát Magyarhon számára : Pesten Mészáros testvéreknél.

Főlerakat felső Magyarhon számára :

WERFER KÁROLY KÖNYVKERESKEDESBEN

Kassán, felső-főutca 342. sz. a. — Továbbá valódi minőségben kapható a következő, a tulajdonos által felhatalmazott kereskedési czégek útján : Nagyváradon Huzella Mátjánál, Eperjesen Floegl A.-nél, Iglón Andresszky G.-nél, Rozsnyón Hirsch J. N.-nél. Megrendelések a szabott árak, valamint az átküldetési bérnek bérmentes be- küldése mellett a legpontosabban valósítatnak. 9(1)

Nagyobb vételnél megfelelő rabbat, mi biztos továbbadónak is megadatik.

A szépírás tükre a szép lelkeknek.

Csak egyedül Werfer Károly könyv-, mű- és hangjegyekereskedésében Kassán, felső Főutca 342. sz. a. a ferenczesek egyháza mellett, kapható :

MAGÁNOKTATÁS A SZÉPIRÁSBAN

Freiwirth L. szépírótól,

182 működő írástanítónak mestere. — Ára 1 frt. 5 kr. o. é.

Ugyanott kapható.

francia, rózsá, zöld, chamois és lilaszínű Damassé de luxe papirozt, a név kezdő betűinek ingyen domborkinyomatával ellátott 100 drbnak ára 1 frt 80 kr., 100 darab nyolczadrét francia levélpapiros 100 darab levélborítókkal csak 1 frt, ugyszinte 100 darab látogatójegy dombornyomással 1 frt 20 kr., 100 db nyolczadrét levélpapír finom tokban, a név kezdő betűinek ingyen nyomatával, 100 db borítókkal, 1 tuczet finom aczéltoll, 1 vonalzótt lap, 1 tolnyel, 1 rajzón, 1 darab spanyolviasznak és 1 itvegese Alizarintintának ára összesen 1 frt 75 kr. o. ért.